

Scheuvelen

Bij gebrek an een echte winter können wij in jannewaori 2022 kieken naor de beelden van de Elfstedentocht van 25 jaor leden.

Mooie beelden, veur menigeen goeie herinnerings, maor ik heb d'r niks met. Scheuvelen, skieën op wintersport, snei: de pret ontgiet mij.

An de iene kaante umdat ik beide sporten niet kan, an de aandere kaante umdat ik niet van koale hol.

Gerard was, toen wij verkering kregen, fanatiek scheuvelloper en begun jaren '80 heb ik het echt wel probeerd.

En ik moet eerlijk zeggen: dat lukte ok wel een beetje (ik kön zölfs pootie over!), maor ik veul vake, haar zere enkels en ik vun d'r niks an.

Wij hebt het oonze kinder netuurlijk ok leerd, maor ok dat waren gien netuurtalenten.

De eerste keer dat wij veur oonze oldste (destieds 4 jaor) scheuvelties met dubbele iezerties hadden liend van de buren om heur het scheuvelen te leren, haar ze d'r beslist gien aordigheid an.

Toen wij eem drok waren met de slee waor oonze middelste op mus waren de scheuvelties met dubbele iezerties zomaor kwiet.

Toen wij vreugen waor ze ze hen had legd zee ze met een stalen gezicht: "Zijn weg!"

Huh? Die bint toch niet zomaor vot?

Toen wij goed keken zagen wij een paor meter verderop een verdacht bultie snei op het ies.

Daor vunnen wij de scheuvelties. Mooi begraven under de snei, die met kleine haansies en stevelties nog een beetje was anstamp.

"Wat deuden wij eigenlijk toen met die Elfstedentocht in 1997?" vreug Gerard op die jubileumdag. Gien idee... zol d'r nog wat van in oons fotoboek staon? Eem naozuuken. Vervolgens weur ik underdompeld in beelden van oons gezin destieds. 25 jaor geleden. Drei dochters van 10, 8 en 3. Alle vier de opa's en oma's nog present. Het foto-jaaroverzicht bestun uut verjaordagen, kinderfeessies, wat d'r op de legere schoele gebeurde en gezinsvekaansies. In januari 1997 lag d'r ies en gungen wij met oons hiele gezin scheuvelen. Lees: Gerard en de oldste dochters stunnen op de scheuvels, undergetekende trök de slee met jongste d'r op, want ik haar vier jaor eerder al besleuten nooit weer de iezers under te binden. Met mien gestoethaspel was d'r allent maor grootkaans op botbrekerij. Gien belang bij.

D'r waren trouwens gien foto's van oons kiekend naor de Elfstedentocht, starker nog, het hele woord kwam in het fotoboek niet veur. Het schaatsfestijn kun kennelijk toen ook al niet rekenen op mien warme belangstelling. Wij betaalt wel ieder jaor contributie an de Iesvereniging

Roden; in ruil daarveur kriegt wij twee ledenkaorten. Die bijdrage beschouw ik as een gift veur een goed doel, want inmiddels stiet Gerard ok niet echt vaak meer op de iezers en gaot d'r winters veurbij zunder een bevreuren iesbaon.

Much d'r toch nog ies scheuveld können worden, dan kunt oonze kinder gebruik maken van oonze koarten, want de dochters hebt het scheuvelen én skeeleren wél goed under de knie kregen.

Ik maak dan wel foto's.